

خبر

هشدار اتحادیه عرب به رئیس جمهوری آمریکا

دونالد ترامپ در تنگنای یک تصمیم
قرار بود دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری ایالات متحده تا روز گذشته دستور جابه‌جایی سفارت آمریکا از تل‌آویو به بیت‌المقدس (اورشلیم) را صادر کند، اما جرد کوشنر، داماد و مشاور ارشد رئیس‌جمهوری آمریکا می‌گوید او هنوز در این‌باره تصمیم نگرفته است. به گزارش رویترز، با وجود آنکه مشاور ارشد رئیس‌جمهوری آمریکا می‌گوید ترامپ هنوز دراین‌باره تصمیمی نگرفته، جهان عرب درباره این اقدام هشدار داده، اما برخی بر این باورند که هنوز این احتمال وجود دارد دونالد ترامپ به‌عنوان نخستین رئیس‌جمهوری آمریکا، بیت‌المقدس را به‌عنوان پایتخت اسرائیل به رسمیت بشناسد. این در حالی است که گزارش‌های عرب روز گذشته به ترامپ هشدار داد اگر آمریکا سفارت خود در اسرائیل را از تل‌آویو به بیت‌المقدس انتقال دهد، «تعصب و خشونت» در منطقه رشد خواهد کرد. احمد ابوالغیط، دبیر کل اتحادیه عرب، گفت: «هیچ چیز چنین تصمیمی را توجیه نمی‌کند؛ این اقدام به صلح و ثبات خدمت نمی‌کند، بلکه موجب تعصب و خشونت می‌شود.» او افزود: عملی‌ساختن این وعده انتخاباتی ترامپ فقط به سود «اسرائیل که علیه صلح است خواهد بود». همچنین ایمن صفدی، وزیر خارجه اردن، نسبت به «نتایج خطرناک» این تصمیم هشدار داد. او در صفحه توئیتر خود نوشت: «این تصمیم موجب خشم دنیای عرب - مسلمان و تئش‌های شدید خواهد شد و تلاش‌های صلح‌آمیز را به خطر خواهد انداخت.»محمود عباس، رئیس تشکیلات خودگردان فلسطین نیز پیش از این به آمریکا هشدار داده بود که این اقدام مذاکرات صلح فلسطین و اسرائیل را به خطر می‌اندازد. عباس همچنین در تماسی تلفنی با اسماعیل هنیه، رئیس دفتر سیاسی حماس، متعهد شدد در صورت عملی‌شدن تصمیم آمریکا مبنی بر انتقال سفارتش به بیت‌المقدس، اقداماتی انجام دهد. حماس در بیانیه‌ای گفته است عباس و هنیه بر ضرورت برگزاری تظاهرات مردم فلسطین علیه تصمیم آمریکا در هر مکان در روز چهارشنبه توافق کرده‌اند. انتقال سفارت آمریکا از تل‌آویو به بیت‌المقدس وعده‌ای بود که دونالد ترامپ در رقابت‌های انتخاباتی ریاست‌جمهوری آمریکا داده بود. پیش از این در سال ۱۹۹۵ کنگره آمریکا قانونی را تصویب کرده بود که امکان انتقال سفارت آمریکا به بیت‌المقدس را فراهم می‌کرد؛ این به معنای به‌رسمیت‌شناختن پایتخت اسرائیل ارزیابی شد. از آن زمان تاکنون همه رؤسای جمهور ایالات متحده هر شش ماه یک بار با امضای فرمانی این قانون را از اعتبار خارج کرده بودند. درحال‌حاضر هیچ سفارتخانه‌ای در این منطقه وجود ندارد و همه کشورها نشانی سفارتخانه‌های خود را در تل‌آویو حفظ کرده‌اند.
ابودیس، پایتخت فلسطین
ایمن در حالی است که یک مقام لبنانی اعلام کرد عربستان به محمود عباس پیشنهاد داده است فلسطینی‌ها منطقه «ابودیس» واقع در حومه شرق بیت‌المقدس را به‌عنوان پایتخت کشور فلسطین برگزینند. روزنامه دیپویرت‌نایم نوشت، ابودیس شهرکی فلسطینی واقع در شرق قدس و چسبیده به آن و جزء کرانه باختری محسوب می‌شود و از توابع استان قدس است و از سال ۱۹۹۵ براساس تقسیمات اداری توافق‌نامه اسلو جزء منطقه «ب» بوده است. براساس اعلام مقامات اروپایی، اعراب و فلسطینیان که سخنان عباس را پس از گفت‌وگو با ولیعهد عربستان شنیده‌اند، اعلام کردند محمد بن‌سلمان پیشنهادی داده که بیشتر متمایل به نظر اسرائیلی‌ها بوده است. این روزنامه به نقل از مشاور امانوئل ماکرون، رئیس‌جمهوری فرانسه، آورده است مسئولان فرانسوی پیشنهادهای عربستان را شنیده‌اند که فلسطینی‌ها آنها را نمی‌پذیرند. براساس این پیشنهاد، بخش اعظم شهرک‌سازی‌های اسرائیل در کرانه باختری که بیشتر کشورهای جهان آن را غیرقانونی اعلام کرده‌اند، باقی می‌ماند و فلسطینیان نمی‌توانند شهر بیت‌القدس را به‌عنوان پایتخت خود اعلام کنند و حتی حقی برای بازگشت آوارگان فلسطینی و نوادگان آنها وجود ندارد. این در حالی است که کاخ سفید این طرح را رد و اعلام کرد هنوز ماه‌ها برای نهایی‌کردن سند صلح فاصله وجود دارد و دولت سعودی نیز هرگونه حمایت از این پیشنهادها را رد کرده است.

جنگ خیابانی در یمن در حالی وارد ششمین روز خود می‌شود که این کشور جنگ‌زده به دوران بدون علی عبدالله صالح قدم می‌گذارد؛ مردی که برای نزدیک به سه دهه قدرت را در این کشور در دست داشت. از ظهر روز دوشنبه اخبار ضدونقیضی درباره کشته‌شدن علی عبدالله صالح، رئیس‌جمهور سابق این کشور، به دست حوثی‌ها (انصارالله) شنیده می‌شد؛ بااین‌حال کنگره سراسری مردمی با تکذیب ادعای انصارالله، بر کشته‌شدن حسین الحمیدی، رئیس تیم حفاظتی صالح، در جریان بمباران منزل او تأکید می‌کرد؛ اما انتشار فیلمی که در آن جسد بی‌جان صالح پیچیده در پتویی به وسیله چند مرد مسلح جابه‌جا می‌شد، حجت را بر همه تمام کرد و تنها چند ساعت بعد، منابعی در حزب کنگره ملی یمن خبر کشته‌شدن علی عبدالله صالح، دبیرکل این حزب و رئیس‌جمهوری سابق یمن را تأیید کردند. انصارالله که پیش‌تر صالح را به‌خاطر عهدشکنی و وعده‌اش مبنی بر مذاکره با ائتلاف عربی به خیانت متهم کرده بودند، به نظر خیلی زود انتقام خود را گرفتند. با کشته‌شدن صالح به نظر اوضاع در یمن نیز دستخوش تحول بزرگی خواهد شد. تا پیش از مرگ صالح، قبایل طرفدار او در تلاش برای حفظ مناطق تحت کنترل خود در برابر حوثی‌ها بودند. از دیگر سو، منصور هادی نیز به نیروهای وفادار به خود دستور داده تا به سمت پایتخت حرکت کنند. حال با این تحول جدید مشخص نیست که اوضاع در یمن چگونه رقم بخورد. از دیگر سو گفته می‌شود حوثی‌ها با عقب‌راندن نیروهای وفادار به صالح رفته‌رفته بار دیگر کنترل صنعا را در دست می‌گیرند. درهمین‌باره گفته می‌شود که دیگر نقاط کلیدی پایتخت ازجمله ساختمان محل سکونت احمد عبدالله صالح، فرزند صالح و همچنین مسجد الصالح نیز به تصرف حوثی‌ها درآمده باشد. از دیگر سو، اشرف لقمان، سخنگوی ارتش یمن وابسته به انصارالله، مدعی شده است که نیروهای ارتش کنترل کامل صنعا را در دست دارند.

هرچند آغاز درگیری‌ها میان نیروهای وفادار به صالح و حوثی‌ها در روز چهارشنبه هفته گذشته، آخرین ضربه به ائتلاف صالح و عبدالمالک حوثی،

علی عبدالله صالح را باید یکی از تأثیرگذارترین چهره‌های سیاسی در تاریخ مدرن یمن دانست. او در روستای بیت‌الاحمر استان صنعا، در کشور یمن به دنیا آمد و دوران ابتدایی را در روستای زادگاهش گذراند و سال ۱۹۵۸ به نیروهای مسلح پیوست و در رشته نظامی تحصیل کرد و در ۱۹۶۰ با درجه افسری به ارتش یمن پیوست. او در ۱۹۸۷ قدرت را در یمن شمالی به دست گرفت و سال ۱۹۹۰ نیز، بعد از اتحاد یمن شمالی و جنوبی، به اولین رئیس‌جمهور جمهوری تازه‌تأسیس یمن تبدیل شد. البته او برای این کار باید بر نظام قبیله‌ای این کشور و ناآرامی‌های مداوم در جنوب و شمال فائق می‌آمد. شاید به‌همین‌دلیل باشد که او خود را تنها فردی می‌دانست که می‌تواند یمن را متحد نگه دارد و جالب اینکه بعد از کناره‌گیری او از قدرت در سال ۲۰۱۱، یمن در عمل هیچ‌گاه مانند گذشته نشد. هرچند صالح توانست یمن را به‌عنوان کشور متحد حفظ کند، بااین‌حال دوران ریاست‌جمهوری او، یمن به یکی از فقیرترین کشورهای جهان بدل شد که همواره از نرخ بالای بی‌کاری و تورم رنج می‌برد.

صالح که در جوانی به عضویت ارتش درآمد، برای به‌ثمرنشتن جمهوری، علیه بقایای سلطنت‌طلبانی که ازسوی عربستان حمایت می‌شدن، جنگید. او تا سال ۱۹۷۸ در ارتش ماند و سپس لباس سیاست به تن کرد. سیاست نیز خیلی زود روی خوش خود را به صالح نشان داد و او بعد از ترور رئیس‌جمهور وقت، بر جای او تکیه زد؛ جایگاهی که برای سه دهه آن را راها نکرد. بعد از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی

نشست امروز سران کشورهای عضو شورای همکاری خلیج‌فارس در کویت، اگر در تاریخ به عنوان آخرین گروه‌هایی سران عرب ثبت نشود، مطمئناً یکی از عجیب‌ترین و جنجالی‌ترین نشست‌ها در میان ۳۷ نشستنی خواهد بود که از سال ۱۹۸۱ میلادی یعنی زمان تأسیس این شورا تاکنون برگزار شده است. تا این لحظه دو کشور تحریم‌کننده قطر در خلیج‌فارس یعنی امارات و بحرین، از دریافت دعوت‌نامه‌های رسمی برای حضور در این نشست خبری نداده‌اند و عمان هم که دعوت‌نامه را دریافت کرده، هنوز از پذیرش آن خبری نداده و تنها «ملک سلمان»، پادشاه عربستان، است که از همان ابتدا خبر داد برای رایزنی با سران دیگر کشورهای خلیج‌فارس در کویت موضع کیش بحرین نیز

از چندنی پیش مشخص بود؛ وزیر خارجه بحرین پیش از این در پیامی

جهان

تشدید حملات جنگنده‌های ائتلاف علیه مواضع حوثی‌ها در صنعا

یمن بدون صالح

میراث برجای مانده از یک رئیس‌جمهور سابق

علی عبدالله صالح از نفوذ چشمگیری در صنعا برخوردار بود و بدون تردید با اتکا به همین نفوذ بود که در پایتخت علیه حوثی‌ها اعلام جنگ کرد. در تأیید این ادعا همین کافی است که گره‌اکه برای برگزاری تظاهرات در صنعا فراخوان می‌داد، صدها هزار نفر به خیابان‌ها می‌ریختند. هرچند میزان محبوبیت و نفوذ او بعد از استعفای اجباری‌اش رو به افول گذاشت، بااین‌حال متحدان مهمی را در قبایل صنعا داشت که قلمروشان، بخش زیادی از پایتخت را دربر می‌گرفت. البته به نظر می‌رسد که در جنگ نهایی با حوثی‌ها، این قبایل به کمک او نایمده باشند و همین مسئله در نهایت امر، مرگ او را رقم زد. شاید نزدیکی به سعودی‌ها را بتوان یکی از دلایل تردید و فاصله‌گرفتن هواداران پیشین صالح از او دانست. از دیگر سو، صالح تا پیش از مرگش همچنان هدایت بخشی از ارتش یمن را در اختیار داشت که مشخص نیست واکنششان به مرگ او چگونه خواهد بود. شاید آنها همچنان وفاداری‌شان به خانواده او را حفظ کنند. خود خانواده صالح نیز یک قبیله بزرگ و تأثیرگذار در یمن محسوب شده و بسیاری از خویشاوندان او در رده‌های مهم ارتش یمن خدمت کرده‌اند و از منابع کافی برای حفظ وفاداری نیروهایشان بر‌خوردارند. با این اوصاف، این احتمال وجود دارد که پسران یا برادرزاده‌های او بتوانند یا جا پای او گذاشته و بار دیگر نیروهای وفادار به صالح را منسجم و متحد کنند.

رهبر انصارالله، بود؛ اما طبق گفته محمد علی العمد، سردبیر یکی از روزنامه‌های وابسته به انصارالله، نشانه‌های خیانت صالح از مدت‌ها پیش آشکار شده بود و حوثی‌ها به ارتباطات پنهانی او با ائتلاف عربی پی برده بودند. از دیگر سو، ائتلاف صالح و حوثی‌ها از همان ابتدا نیز بسیار شکننده به نظر می‌رسد. صالح در مقام رئیس‌جمهوری یمن و قبیل از آن‌که در جریان بهار عربی در سال ۲۰۱۱ از قدرت کنار برود، در چند نوبت با حوثی‌ها وارد

از ریاست تا مرگ در جنوب صنعا

به‌عنوان حامی اصلی یمن جنوبی بود که صالح موفق شد یمن شمالی را با نیمه کمونیست جنوبی متحد کند. البته این اتحاد که با قدرت‌گرفتن اقتصادی نیمه‌شمالی و به‌حاشیه‌رفتن نیمه‌جنوبی همراه بود، خیلی زود و در سال ۱۹۹۴ به جنگ داخلی انجامید. البته حمایت صالح از صدام‌حسین در جنگ اول خلیج فارس به وخامت اوضاع اقتصادی در این کشور دامن زد. شاید همین مسئله باعث شد که او از فرصت حملات ۱۱ سپتامبر بهترین استفاده را برده و در قبال دریافت کمک‌های نقدی از آمریکا، اجازه هدف‌قراردادن مواضع القاننده در یمن را فراهم آورد. البته این کمک‌های نقدی به جای آن‌که صرف عمران و آبادانی کشور شود به نظر بیشتر روانه حساب‌های شخصی و خانوادگی صالح شده است. بعد از کناره‌گیری صالح از قدرت، شورای امنیت سازمان ملل

سران کشورهای شورای همکاری در کویت گردهم می‌آیند

قطر در میان دوستان سابق

توییتری اعلام کرده بود اگر قطر موضع خود را در قبال ایران تغییر ندهد، کشورش در نشست آتی سران این شورا شرکت نخواهد کرد. به گفته خالد بن‌احمد آل خلیفه، قطر پیوسته روابط خود با ایران را تنگ‌تر و از ورود نیروهای خارجی به خاک خود استقبال می‌کند. وزیر خارجه بحرین این اقدامات را «گام‌هایی خطرناک» برای امنیت کشورهای عضو شورای همکاری خلیج‌فارس می‌داند.

در همین حال، محمد بن‌عبدالرحمان، وزیر خارجه قطر، گفت: تمیم بن‌حمد آل‌ثانی، امیر قطر، در نشست کویت مشارکت خواهد داشت و دوحه در نشست‌هایی که در این دو روز در سطح وزرای خارجه برگزار می‌شود، حضور دارد. این نخستین ارتباط رسمی قطر با همسایگانش از آغاز محاصره و تحریم این کشور از سوی چهار کشور عربی به رهبری عربستان است. عربستان سعودی، امارات متحده عربی، بحرین و مصر ماه ژوئن ۲۰۱۷ روابط دیپلماتیک خود را با قطر قطع کرده و تمام راه‌های زمینی، هوایی و دریایی خود را روی قطر بستند. کشورهای محاصره‌کننده، قطر را به حمایت از گروه‌های تروریستی و ایجاد روابط نزدیک با ایران، رقیب منطقه‌ای عربستان،

عربی که به چراغ سبز صالح برای شکست حوثی‌ها دل خوش کرده بود، خیلی زود به یأس بدل می‌شود. کشورهای عربی ازجمله عربستان و امارات متحده با هدف استقرار مجدد دولت منصور هادی در یمن از سال ۲۰۱۵ میلادی وارد مداخله خونین در این کشور شده‌اند. طبق اعلام کمیته بین‌المللی صلیب سرخ، حداقل ۱۲۵ نفر در این درگیری‌ها کشته و بیش از ۲۰۰ نفر در این درگیری‌های پنج روز زخمی شده‌اند. البته بدون تردید مرگ صالح به معنای پایان نبرد خیابانی و حملات هوایی ائتلاف در صنعا نخواهد بود. با اینکه تصاویری از جنگ‌های خیابانی در صنعا در دست نیست؛ اما طبق گفته شاهدان عینی، اجساد کشته‌شدگان، بخشی از خیابان‌های کانون درگیری را فرش کرده است. سخنگوی دبیرکل سازمان ملل نیز درباره تداوم درگیری‌های خشونت‌بار و حملات هوایی در صنعا ابراز نگرانی کرده است. طبق گفته استفان دوچاریک، شدت درگیری‌ها مانع از دسترسی آمبولانس‌ها و نیروهای امدادی به زخمی‌ها شده و مردم نیز قادر نیستند تا برای تهیه مایحتاج خود از خانه خارج شوند. آنتونیو گوترش، دبیرکل سازمان ملل، نیز پیش‌تر از دو طرف خواسته بود تا هرچه زودتر به درگیری‌های خیابانی و حملات هوایی خاتمه دهند. او همچنین خواستار ازسرگیری واردات تجاری به یمن شده است. محاصره اقتصادی یمن از سوی ائتلاف عربی در حالی از ماه اکتبر شروع شده است که ۸۰ درصد از مردم یمن برای زنده‌ماندن نیازمند کمک‌های بشردوستانه‌اند. هفته گذشته و در نتیجه افزایش فشارهای بین‌المللی، اجازه داده شد تا بخشی از کمک‌های بشردوستانه به این کشور جنگ زده وارد شود.

درحالی‌که عمان پیش‌تر برای میانجیگری میان طرف‌های درگیر اعلام آمادگی کرده بود، اخبار ضدونقیضی نیز از درخواست صالح از ایران و حزب‌الله برای پایان‌دادن به این بحران منتشر شد. درهمین‌باره، یحیی العابدی، از رهبران حزب کنگره سراسری مردمی به رهبری صالح در گفت‌وگو با شبکه المیادین، ضمن تکذیب میانجیگری عمان، به «آسوشیتدپرس» گفته است، نیروهای ائتلاف در صنعا عوامی را دارند که به جنگنده‌های ائتلاف‌گرا می‌دهند. حال با مرگ صالح به نظر امید ائتلاف

ثروت انباشته‌شده صالح در دوران حضور ۳۳ساله‌اش در قدرت را بین ۳۲ تا ۶۰میلیارد دلار برآورد کرده بود. بدون تردید به عنوان یکی از دلایل خیزش مردمی علیه او هم‌زمان با دیگر قیام‌های عربی، باید به همین حجم سنگین فساد و بی‌عدالتی اشاره کرد؛ مسئله‌ای که در نهایت امر سرنوشتی دردناک را برای او رقم زد.

عبدالله صالح در جریان حمله‌ای که روز سوم ژوئن ۲۰۱۱ میلادی و در جریان تظاهرات‌های مردمی به مسجد مجتمع ریاست‌جمهوری یمن اتفاق افتاد، به‌شدت دچار سوختگی و جراحات شد که با هزینه عربستان و در بیمارستان‌های این کشور معالجه شد. او پس از کناره‌گیری درحالی‌که بسیاری از مؤلفه‌های قدرت را برای خود نگه داشته بود، به مخالفت با عبدربه منصور هادی، رئیس‌جمهوری جدید یمن پرداخت که معاون خود او و از اعضای ارشد حزب کنگره بود. این اختلاف در نهایت به آنجا انجامید که در سال ۲۰۱۴ ائتلافی میان او و حوثی‌ها که دشمنان سابق صالح محسوب می‌شدن، شکل گرفت و هر دو وارد جنگی با منصورهادی و حامیان خارجی او، به‌ویژه عربستان و امارات شدند. علی‌عبدالله‌صالح از پنج روز پیش این هم‌پیمانی خود را با حوثی‌ها به‌همم زد و در صنعا بین نیروهای وفادار به او و حوثی‌ها جنگ درگرفت که در نهایت به کشته‌شدن او در یکی از درگیری‌های پس از حوادث صنعا انجامید. صالح گفته بود که اگر ائتلاف به رهبری عربستان سعودی حمله به اهداف غیرنظامی را متوقف کند، او آمادگی دارد «صفحه‌ای جدید» در روابط خود با عربستان بگشاید.

قطر، این فرصت را در اختیار دوحه قرار داده که در برخی از موضوعات مهم در منطقه نقش رهبری را ایفا کند. رسانه‌های کویت تنها منابعی هستند که خبرهای متضادی از این نشست منتشر می‌کنند؛ این رسانه‌ها کهای اعلام می‌کنند تمیم بن‌حمد آل‌ثانی، امیر قطر، در این نشست عذرخواهی رسمی خود را به سلمان بن‌عبدالعزیز، پادشاه عربستان، بابت اشتباهاتی که دوحه در حق برادرانش مرتکب شده، تقدیم خواهد کرد و بعضاً می‌نویسند، بحران منطقه خلیج‌فارس هرگز در این نشست بررسی نخواهد شد؛ زیرا این مسئله اصلاً در دستور جلسه نشست نیست. برخی از منابع نیز می‌گویند شش کشور عضو شورای همکاری خلیج‌فارس در سطوح عالی در این نشست حضور خواهند داشت و در راستای تعیین راهکارهایی قطعی برای حمایت از اتحاد کشورهای عضو تلاش خواهند کرد. آنان بر این باورند که رهبران کشورهای خلیج‌فارس که در این نشست، طهر امروز وارد کویت می‌شوند و نشست مقدماتی عصر امروز برگزار شده و جلسه اختتامیه روز چهارشنبه خواهد بود.مسئله قطعی آن است که نشست آتی سران کشورهای عربی، در صورت برگزاری، متفاوت خواهد بود و ایستگاه مهم مثبت یا منفی را در مسیر شورای همکاری خلیج‌فارس ایجاد خواهد کرد و بعید نیست این نشست در مقایسه با سایر تحولات این روزها، جنجالی‌ترین موضوع در رسانه‌ها باشد.

شماره ۳۰۲۷ • شماره ۳۰۲۷ • روزنامه

زاویه
تنش در شبه‌جزیره کره
آغاز «بزرگ‌ترین» رزمایش هوایی آمریکا و کره جنوبی
ارتش‌های ایالات متحده و کره‌جنوبی از صبح دوشنبه رزمایش هوایی بزرگی را علیه آنچه «تهدیدهای» کره‌شمالی نامیده می‌شود، آغاز کرده‌اند. این تمرین نظامی که گفته شده «بزرگ‌ترین» از این دست است، چندی پس از «قوی‌ترین» آزمایش موشکی کره‌شمالی صورت می‌گیرد. خبرگزاری دولتی کره‌جنوبی می‌گوید رزمایش سالانه فعلی، پنج روز طول می‌کشد و «هرچند توجه رسانه‌ها را به خود جلب کرده، اما برنامه‌ریزی‌ها درمورد آن پیش از اقدامات تحریک‌آمیز (پیونگیانگ) صورت گرفته بود». اشاره خبرگزاری «یون‌هاپ» به تازه‌ترین آزمایش موشکی کره‌شمالی است که هفته پیش انجام شد. بنا بر برآوردها، این آزمایش مربوطبه موشکی قاره‌پیما بود که برای رسیدن به تمامی خاک ایالات متحده بردی کافی دارد. این موشک درعین‌حال دوربردترین موشکی است که پیونگیانگ تا کنون آزمایش کرده است. بنا بر اظهارات و گزارش‌های رسمی، بیش از ۲۳۰ هواپیمای نظامی و ۱۲ هزار پرسنل در رزمایش پنج‌روزه آمریکا و کره‌جنوبی شرکت کرده‌اند. هواپیمای نظامی دربرگیرنده شش جنگنده اف-۲۲ و شش جنگنده اف-۳۵ است که به‌تازگی به کره‌جنوبی اعزام شده‌اند. خبرگزاری رویتر به نقل از سخنگوی پایگاه هوایی آمریکا در کره‌جنوبی می‌گوید که حضور شش جنگنده اف-۳۵ به معنای گسترده‌ترین حضور جنگنده‌های نسل پنجم در رزمایش اخیر است. رسانه‌های کره‌جنوبی گزارش داده‌اند که بمب‌افکن‌های راهبردی «بی-۱ی ائی لاسر» نیز ممکن است به این تمرین نظامی افزوده شوند. اما پایگاه هوایی ایالات متحده در کره‌جنوبی این گزارش‌ها را تأیید نکرده است. پیونگیانگ روز یکشنبه، گفته بود آمریکا و کره جنوبی «جنگ‌طلب» هستند و رزمایش اخیر مانند جرقه‌ای است که می‌تواند به جنگ هسته‌ای بینجامد. هم‌زمان اچ‌آر مک‌مستر، مشاور امنیت ملی رئیس‌جمهور آمریکا، کره‌شمالی را «بزرگ‌ترین تهدید کنونی علیه ایالات متحده» نامیده و از افزایش خطر جنگ میان دو کشور سخن گفته است. او ادامه داد که رئیس‌جمهوری ایالات متحده پاینده به خلع سلاح هسته‌ای در شبه‌جزیره کره است و برای این‌کار راهکارهای سیاسی نیز وجود دارد؛ ازجمله با افزایش فشارهای چین. او درعین‌حال در بخشی از سخنان خود افزود: «به نظرم (خطر جنگ) هر روز بیشتر می‌شود. گویی در عرصه یک مسابقه قرار داریم و برای حل این مشکل باید با هم مسابقه بدهیم». مک‌مستر در اشاره به کیم‌جونگان، رهبر کره‌شمالی، گفت: «راه‌هایی برای رسیدگی به این مشکل بدون درگیری مسلحانه وجود دارد، اما نمی‌شود وقت تلف کرد، چون او بیش از پیش (به مقصودش) نزدیک شده و دیگر وقتی برای تلف‌کردن نداریم.» او از دولت چین خواست برای دشوارکردن پرتاب موشک‌های کره‌شمالی صدور نفت به این کشور را کاملاً قطع کند و تأکید کرد که «در صورت فقدان سوخت نمی‌شود موشکی شلیک کرد».
پول مالیات‌دهندگان بریتانیایی در جیب تندروها
پول مالیات‌دهندگان بریتانیایی از جیب تندروها در سوویه سر درمی‌آورد؛ ازهمین‌رو، دولت بریتانیا یک برنامه کمک خارجی خود را به تعلیق در آورده است. به گزارش بی‌بی‌سی، تحقیقات برنامه بانوامرای این شبکه مشخص کرد که مأموران نیروی پلیس آزاد سوویه که مورد حمایت بریتانیا بوده، با دادگاه‌هایی همکاری داشته‌اند که احکام بی‌رحمانه صادر می‌کردند. یک سخنگوی دولت بریتانیا گفت که دولت، اتهام همکاری با گروه‌های تروریستی را «به‌شدت جدی» می‌گیرد. شرکت بریتانیایی آدام اسمیت‌اینترنشنال که برنامه مذکور را از سال ۲۰۱۴ اداره می‌کرد، اتهامات را به‌شدت تکذیب کرده است. نیروی «پلیس آزاد سوویه» در پی شورش‌های سوویه و با هدف استقرار نظم و قانون در مناطقی از این کشور تأسیس شد که در دست نیروهای مخالف دولت بشار اسد بود. مقرر هدایت این نیروها در شهر غازی‌غرب ترکیه در نزدیکی مرز سوویه بوده است. بریتانیا یکی از شش کشوری بود که به این پروژه کمک مالی می‌کرد و پلیس آزاد سوویه در استان‌های حلب، ادلب و درعا فعال بود. قرار بود پلیس آزاد یک نیروی غیرنظامی و غیرمسلح باشد و با گروه‌های افراطی نیز همکاری نکند. اما در این تحقیقات مشخص شده که در مواردی این نیرو این‌گونه عمل نکرده است. در مواردی نیروهای اف‌اس‌بی با دادگاه‌هایی همکاری کرده است که احکام اعدام صحرایی صادر کرده‌اند. ازجمله در موردی که دو زن به سنگسار محکوم شدند. به مأموران این نیرو پول نقد پرداخت می‌شد و آنها مجبور می‌شدند پول‌ها را به یک گروه افراطی بدهند که آن منطقه را تحت کنترل داشت. شرکت «آدام اسمیت اینترنشنال» می‌گوید که آنها کمک‌های نقدی را به این نیرو می‌دادند، چون جایگزین عملی دیگری وجود نداشت و افزوده که دولت بریتانیا از این پرداخت‌ها آگاه بود.